
WEEKBLAD
PEP
Nr. 40 2 okt. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.
TOENGA
EEN VERHAAL UIT DE OERTIJD
blz. 10

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 35 ct. per week of ƒ 4,55 per 13 nummers (Giro 330021). Losse nummers 45 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 20,80 per jaar. **Overig buitenland:** ƒ 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

NOGAL WIEDES

NAMEN NOEMEN!

Geef alle dieren op het bord hun naam. Schrijf de eerste letters van die namen op dezelfde plaats in het schema, dat op dezelfde manier in vakjes verdeeld is als het bord. Als nu in het schema zowel horizontaal als verticaal woorden ontstaan, heb je de juiste letters ingevuld. Als het nog niet lukt, moet je voor een of meer van de dieren een andere naam zoeken. Schrijf de drie woorden die je horizontaal op het schema hebt ingevuld, op een briefkaart en stuur deze vóór 9-10-65 naar Redactie Pep, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 40.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleuren-ballpoint.

VERBORGEN CIJFERS

AB + BA = CCD

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Wat kan CCD alleen maar zijn?

*

REBUSJE

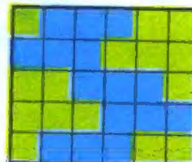

Hier wordt over het lot van menige leerling beslist. Welk woord is in deze rebus uitgebeeld?

*

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

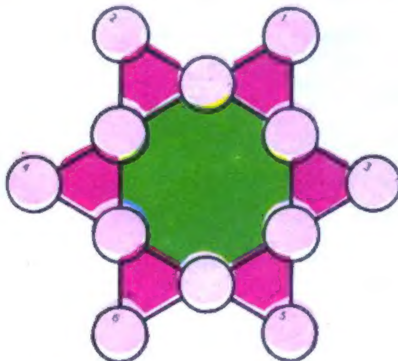
REGENT
AANBOD
SPAANS
DEMPEN
TOEREN

van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

KRUISWOORDSTER

In deze ster kun je cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

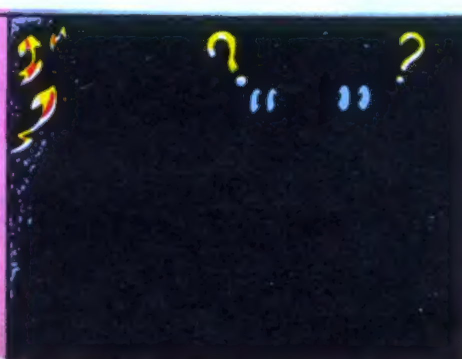

1—4 zitplaats voor enkele personen
1—5 zoutachtig
2—3 waarin boter wordt gemaakt
2—6 ontploffingsgeluid
4—5 deel van gezicht
6—3 weg met bomen

De gebroeders Dalton roepen
LUCKY LUKE
een hartelijk welkom toe
VANAF VOLGENDE WEEK IN PEP

OPLOSSINGEN OP PAGINA 15

© 1965 K.F.S. Opera Mundi

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN GERICHT WORDEN AAN PEP, POSTBUS 497, AMSTERDAM.

LONGKANKER

Dat van Lucky Luke en Billy the Kid is erg goed, maar weet u wat ik nu zo gek vind? Dat Lucky Luke nooit longkanker krijgt, want je kunt geen plaatje van hem zien of hij heeft een sigaret in zijn mond. Is dat niet een beetje overdreven?

P. Diepeveen, Ede

Ja. Maar hij drinkt gelukkig weinig!

RAKETTEN (I)

Zelden heb ik zo'n fantastisch blad als PEP gelezen, maar wat me helemaal niet aanstaat, is dat gezwam over raketten en auo's. Bah, dat begint me toch zo de keel uit te hangen. Elke week (bijna tenminste) zie ik met lede ogen die rommel aan. Nee, geeft u eens een artikeltje over natuur of zo, dat is veel mooier.

Arnold Voerman, Kampen

RAKETTEN (II)

In PEP nr. 31 las ik dat iemand het niet leuk vond dat er zoveel ruimtevaart in uw blad stond. Daar heb ik twee dingen op te zeggen: 1. Het is erg belangrijk: 2. Hij vond dat ons soort mensen er geen verstand van hadden. Maar PEP wil juist dat je het leest en dan krijg je er meer verstand van. En dan kun je erover mee praten.

Ron Heistek, Zaandam

WAANZIN

Lucky Luke is allemaal waanzin. Asterix, Spaghetti en Lucky Luke kunnen best in een sprookjesboek. En die PEP-show kan best in een ander blad.

Cor Bont, Den Oever

KINDERACHTIG

Er zijn lezers die sommige verhalen niet mooi of kinderachtig vinden. Voelen ze zich hier soms te groot voor? Nou, ik ben 14 en ik word gauw 15, maar ik vind ook die verhalen wel leuk en mooi. Ga zo door, PEP! Schrijft u mijn naam niet voluit?

Ries v. D. te D.

STERK STAALTJ E

Het verhaal van Rik Ringers is wel iets te sterk. Ik vind het een beetje overdreven dat hij in nr. 30 iemand door de ruiten tegen de grond slaat.

Gerard Voermans, Boxtel

Een kat in nood maakt rare sprongen!

BLAUW OOG

PEP vind ik hardstikke knots. Ik zou geen beter woord kunnen vinden. Eén keer heb ik een blauw oog opgelopen, want ik had gevochten om PEP.
In het nummer van 3 juli stond iets van H. Smit over verhalen die weg moesten. Ik zou liever H. Smit weg zien!! Doorgaan, PEP!

Tiny van Gelder, Amsterdam

BOUNTY

Alle lof voor uw artikel over de Bounty, maar waarom vergeet u nu aan het eind te vermelden dat van de zes ter dood veroordeelden er later nog drie zijn vrijgespdoken. Twee omdat ze gratie kregen, de derde op de getuigenis van de eerst vermiste adelborst Tinkler. Verder heb ik niks aan te merken op PEP, alleen wilde ik u vragen eens een beetje aandacht te besteden aan Guy Gibson, die volgens mensen die het weten kunnen, de grootste bommenwerper aller tijden was.

J. W. Pronk, Scheveningen

LOF

Ik vind uw blad meesterlijk en GEWELDIG! Iedere week zit ik te popelen van ongeduld of ik de bezorger van PEP al zie. Vrijwel iedere bladzij wordt door een leuk of spannend verhaal in[illegible]nomen. Nogmaals [illegible] spreek ik [illegible] m'n 9 jaar [illegible] broer) ik vind PEP het beste, mooiste, best getekende, leukste en spannendste blad dat ik ooit heb gelezen.

Rob. Buijs (13), IJmuiden

Je doet ons blozen, Rob! Maar we zijn wel erg blij met je lof. PEP

OPPEPPERTJES

Inbrekers hebben in Londen een goede slag geslagen. Op een van hun tochten maakten zij ƒ 200.000 aan juwelen buiten. De beroofde? Uitgerekend James Bond, wereldbekend geheim agent 007!

Twee agenten van de Californische Verkeerspolitie dwongen de vrachtwagenchauffeur Eugene Goebel te stoppen omdat zijn lading hoger was dan vier meter, en dit is in Californië verboden. Eugene gaf dit ruiterlijk toe, maar wist er ook niets anders op te verzinnen: zijn vrachtje bestond namelijk uit twee volwassen giraffen...

In het plaatselijke dagblad van de stad Denver (Amerika) stond de volgende advertentie: Weggelopen: een zevenjarige speurhond. Bijzondere kentekenen: hij is dol op geroosterde noten besmeerd met boter en drinkt koffie.

Een treinwagonfabriek in Halle (Duitsland) heeft speciaal voor bonzen uit de DDR een luxewagon geconstrueerd, die er als volgt uit ziet: 25 m lang, voorzien van airconditioning, telefoon, televisie, keuken en badkamer...

CAR

TEKENINGEN : WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

Luitenant Howard Flynn en Alan zijn als schipbreukelingen opgepikt door een Hollandse koopvaarder. Bij hun aankomst in Portsmouth worden ze echter gearresteerd.

HOWARD FLYNN

TEKST : YVES DUVAL

TEKENINGEN: WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

Luitenant Howard Flynn wordt gearresteerd op beschuldiging van diefstal. Zijn jonge vriend Alan probeert hem te redden, maar hij heeft niet veel kans....

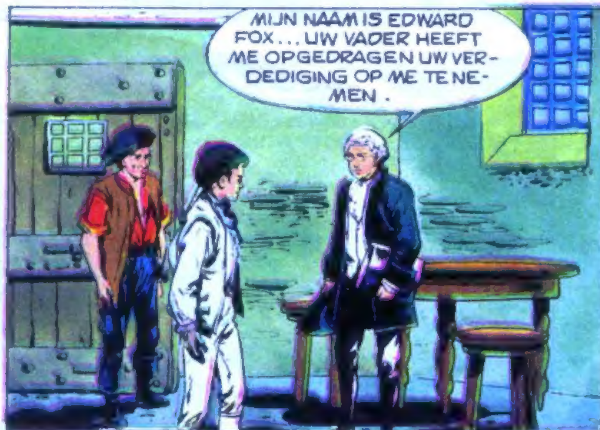

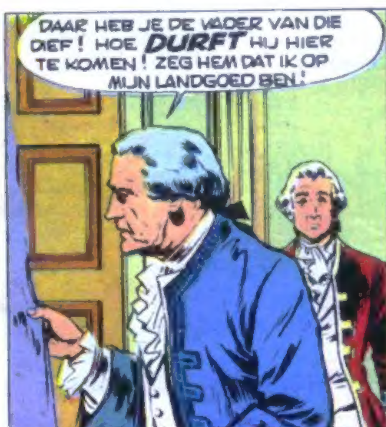

HOWARD FLYNN

TEKST: YVES DUVAL

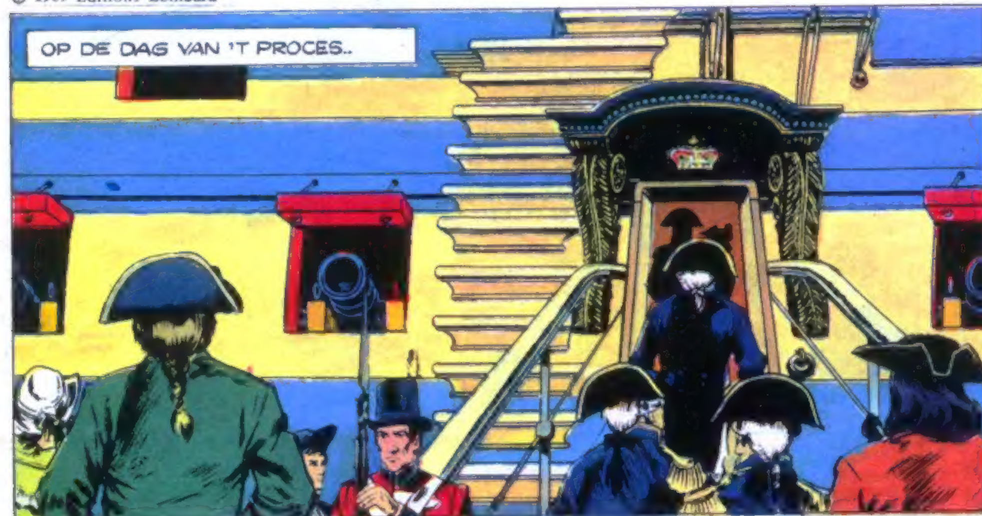

© 1965 Editions Lombard

EN HIERMEDE VERKLAAR IK DEZE ZITTING VOOR GEOPEND. LAAT DE BEKLAAGDE BINNENKOMEN...

26

WORDT VERVOLGD

een avontuur van **SPAGHETTI** en **PROSJOETTO**

Meneer Izegrim is verdwenen en Spaghetti en Prosjoetto krijgen de schuld. Mijnheer Izegrim is in werkelijkheid een rijke koning en zijn onderdanen willen wraak nemen . . .

door **ATTANASIO** en **GOSCINNY**

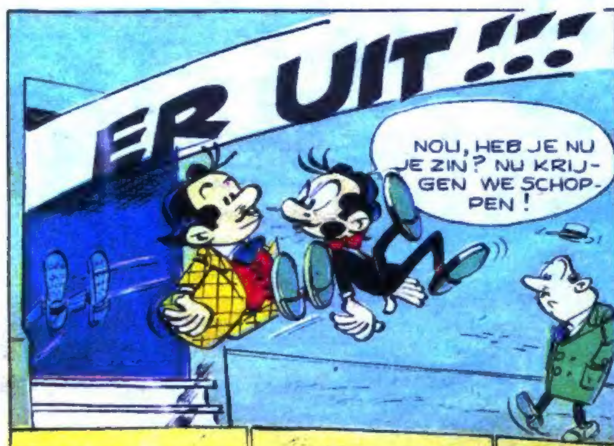

taarten voor de sjeik

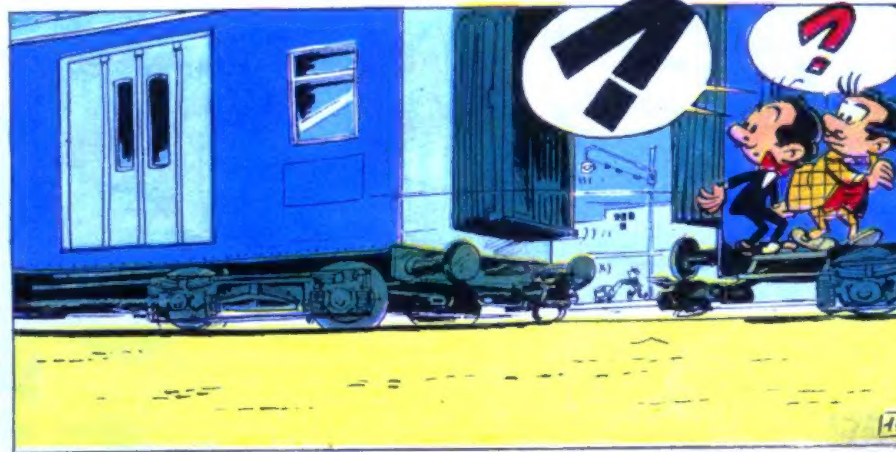

© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD

door AIDANS

TOENGA EN DE

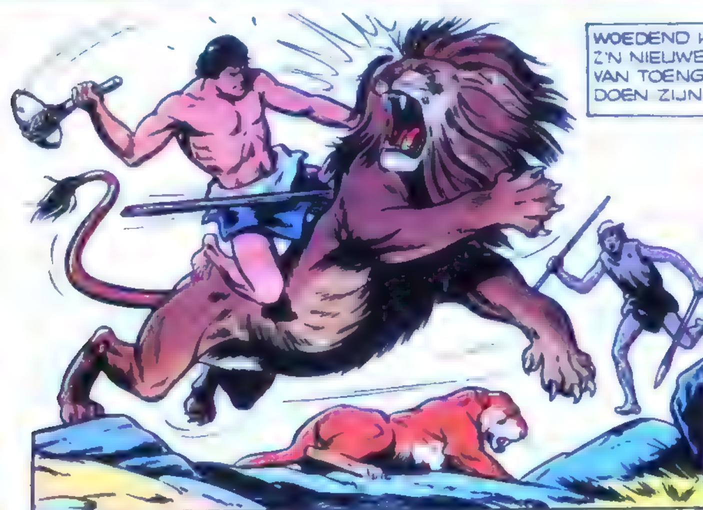

RODE MANNEN

Toenga, Noen en Aram vluchten voor de Rode Mannen en ontdekken een grot. Het hol blijkt bewoond te zijn! ...

© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD.

BLAKE en MORTIMER in HET

Londen wordt geteisterd door een geheimzinnige figuur die zich verbergt achter het GELE TEKEN. Blake leidt het onderzoek.

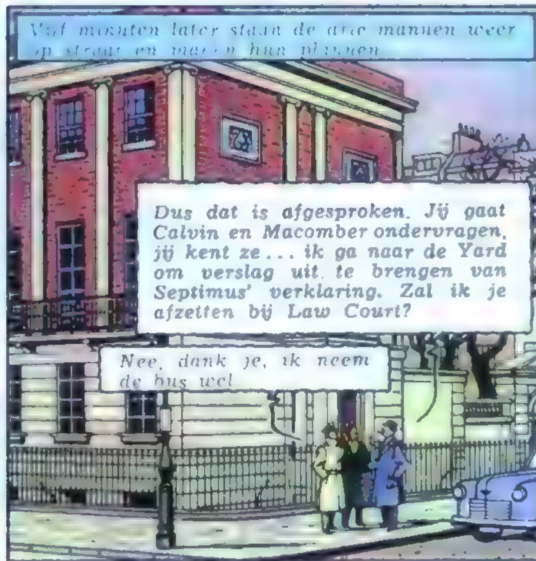

GELE TEKEN

door E.P. Jacobs

Een uurtje later nemen Blake en Mortimer afscheid van rechter Calvin, die hun niets nieuws kon mededelen...

Het spijt me, Francis, maar misschien bij Macomber?

Ik hoop het! Bedankt in ieder geval.

Blake en Mortimer gaan nu naar Fleet Street, het centrum van de Britse perswereld, naar de kantoren van de Daily Mail...

Op het kantoor...

De tweede deur links, heren...

Dank u.

Maar evenmin als Calvin, kan Macomber hun iets meer over de zaak vertellen...

Vernay was een man van de klok... alles stipt op tijd. Hij werkte veertien uur per dag, onvermoeibaar, die man. Strikt eerlijk en volkomen recht door zee... Ik begrijp er niets van, werkelijk niet... Hoewel... als je nu eens...

Als je wat?

Kijk! Weet je wat ik nu zo vreemd vind? DIT misdrijf is lang niet zo opzienbarend als alle andere...

Misschien gaat hij het nu zó aanpakken.

Ja, het is vreemd!

Een expresbrief voor u, meneer.

Geef maar.

!!!

Geweldig! Lees!

En Blake leest de brief die net binnenkwam...

Londen,

Mijnheer,

Hierbij deel ik u mede dat er heden, 7 december te Londen een interessante gebeurtenis zal plaatsvinden, voordat de dag verstreken is.

Hoogachtend,

P.S. Mag ik van de gelegenheid gebruikmaken u aan te raden kapitein Blake en zijn vriend, professor Mortimer, buiten deze zaak te houden?

...Macomber rent naar de telefoon...

Hallo Steve? Vandaag een speciale editie met als kop: HET GELE TEKEN SLAAT WEER TOE!

Blake en Mortimer verlaten het gebouw van de Daily Mail....

Voor Macomber zit hier een fijne extra editie in... maar voor iemand anders kan het de dood zijn...

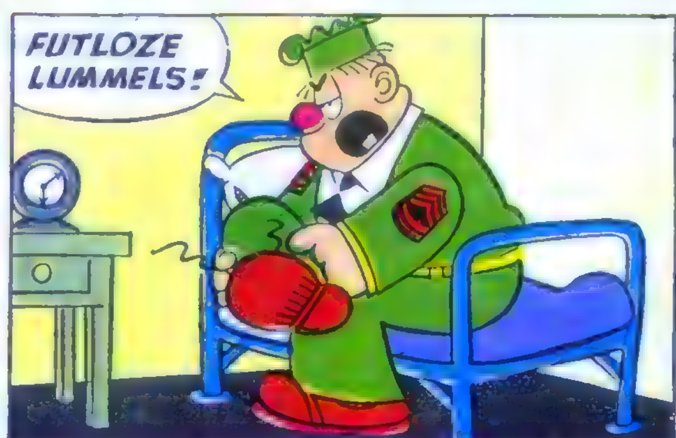
Tja... maar wat vind je van dat P.S. in die brief?

10

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

© 1965 K.F.S. Opera Mundi

RECORDRIT OM DE AARDE

11 augustus 1964

HET is vijf voor vier. Twee mannen hijsen zich in leren pakken, zetten hun valhelm op en trekken hun handschoenen aan.
Om twee minuten voor vier lopen ze naar hun motoren, die inmiddels door mecaniciens zijn gestart.
De stofbril wordt voor de ogen gedrukt. Een laatste controle. De allerlaatste instructies en dan gaat de aandacht naar de man met de vlag.
Als klokslag vier uur de vlag valt, schieten ze ronkend weg, het avontuur

tegemoet. Een avontuur dat zich zal afspelen op een doodgewone autosnelweg ergens in Duitsland.
Duizenden en nog eens duizenden kilometers liggen voor de wielen. Om precies te zijn: 40.138,4 kilometer! Evenveel als de omtrek van de aarde. En dat **non stop**!
De twee mannen zijn de eersten van een ploeg van veertien rijders die elkaar steeds zullen aflossen. Zij willen bewijzen dat een doodgewone motorfiets met een cilinderinhoud van slechts 50 cc heel wat in zijn mars heeft en ook op overvolle wegen tot een hoog gemiddelde in staat is.
Het parcours van 104,8 km lengte, dat liefst 383 keer moet worden gereden, is zwaar, zeer zwaar.
35 kilometer moeten ze pittig klimmen, daarna een riskante afdaling van eveneens 35 kilometer, terwijl ze op de overige vlakke kilometers de gashendel pas helemaal kunnen openschroeven. En dan niet vergeten dit met 383 te vermenigvuldigen!
De Duitse Hercules-motoren worden niet gespaard in deze monsterrit om de wereld. Maar ook van de keiharde kerels die met elkaar 22 dagen, 7 uur en 29 minuten in het zadel moeten zitten, wordt het uiterste gevergd.
Op de overvolle snelwegen zijn de lichte machines sterk in het voordeel. Alsof ze met een touwtje verbonden zijn, zo scheren de twee motoren wiel aan wiel over de weg. Steeds wisselen ze van positie om elkaar zodoende naar een toptijd te sleuren. De tijdwaarnemers aan de controlepost beginnen enthousiast te zwaaien als de coureurs aan de 144-ste omloop beginnen. Een afstand van bijna 15.000 km — evenver als van Amsterdam naar Tokio — is afgelegd in de fantastische tijd van 8 dagen, 8 uur en 28 minuten.

Een prachtige tijd en een verbluffende afstand, maar nog lang niet de helft van de totale tocht. Er liggen nog zo'n goeie 25.000 kilometers voor de wielen!
De blakende zon die overdag de autoweg in een helse oven verandert, sloopt de krachten van de rijders. De regenbuien die soms als een verfrissende douche kunnen werken, striemen de gezichten van de renners, die zich plat op hun motor leggen om zich ertegen te beschermen.
De koude nachten verkleumen de mannen tot op het bot. In de inktzwarte duisternis, waarin de stralenbundel van de koplamp en het geronk van de motor hun enige metgezellen zijn, gaat het gevoel van eenzaamheid een hartig woordje meespreken.
Iedere coureur legt een afstand af van ongeveer 5.714 km. De wissels en het tanken gaan razendsnel, want elke verloren seconde gaat ten koste van het gemiddelde.
Dan, na precies 40.138,4 kilometer, klinkt er een harde knal.
Een lekke band? Nee, er is een alarmpistool afgevuurd ten teken dat de tocht rond de aarde beëindigd is!
Vermoeid en vuil stappen de laatste twee mannen van hun besmeurde machines. Zij kunnen van een welverdiende rust gaan genieten. Maar de officials komen nu pas goed in actie. Zij buigen zich over de tabellen en halen de chronometers erbij, om uit te kunnen rekenen wat er precies in deze drie weken durende tocht is gepresteerd.
Het zijn droge cijfers die op tafel komen, maar cijfers waar je toch stil van wordt. Kijk maar: de gemiddelde snelheid die de motoren hebben ontwikkeld, bedraagt 75 km per uur. Een fantastisch gemiddelde! Als we daar nog aftrekken het oponthoud voor het aflossen van de renners en het tanken, dan komen we zelfs op 77,13 km/u.
Voor de technische fijnproevers dan nog de volgende gegevens: tijdens deze monsterrit heeft het achterwiel van de motor 23.268.638 keer om zijn as gedraaid en heeft de krukas 228.552.000 omwentelingen gemaakt! De op-en-neergaande zuiger heeft een totale afstand afgelegd van 20.000 km! En dat met zo'n kleine zuigerslag!
Deze getallen laten wel zien dat de motoren behoorlijk op hun duvel hebben gehad en als we je nu vertellen dat niets in de soep is gedraaid, zul je het wel met ons eens zijn: „De 50 cc-tjes hebben het 'em weer geflikt!"

NOGAL WIEDES

OPLOSSINGEN VAN PAGINA 2

PRIJSPUZZEL NR. 38

K	A	N	D	E	L	A	A	R
O	L	I	E		A	R	R	E
R	K		K	A	T		M	N
D	M	V		P		V	O	D
A	A		O	P	A		E	I
A	A	R		E		O	D	E
T	R	A	P	L	O	P	E	R

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 33 ZIJN:

1e prijs: Zusjes v. d. Kolk, Alb. Rozemanstr. 9, **Hoogeveen.**
2e prijs: Marja en Hans Hendriks, **Arnhem**; Anneke de Haan, **Workum**; Peter Habraeken, **Rotterdam-4**; Erna de Jong, **Nuth**; Hans v. d. Hoek, **Amstelveen**; Jan en Riny Koster, **Kampen**; Ans Klaver, **Amsterdam**; Pieter Hamminga, **Woltersum**; Beppie Kleuver, **Naarden**; Jan Huisman, **Eindhoven.**
3e prijs: Annemarie Linstra, **Apeldoorn**; Henk Dujardin, **Vianen**; Inge Risselade, **Schoorl**; Jakob Mooibroek, **Musselkanaal**; Toos v. Hooft, **Loosduinen**; Coen v. Kesteren, **Nijmegen**; Elly Vernooy, **Wijk bij Duurstede**; Leo v. Leeuwen, **Berkel (Z.H.)**; Ina de Wit, **Meppel**; IJde Bijlsma, **Twijzelerheide.**

VERBORGEN CIJFERS

CCD kan nooit meer dan 200 zijn. C is dus 'n één. AB + BA moet een elfvoud zijn. CCD = 110.

RANGSCHIKKEN

spAANs
DEMpen
aANBod
toeREN
reGENt

De uitdrukking luidt: Aan de man brengen.

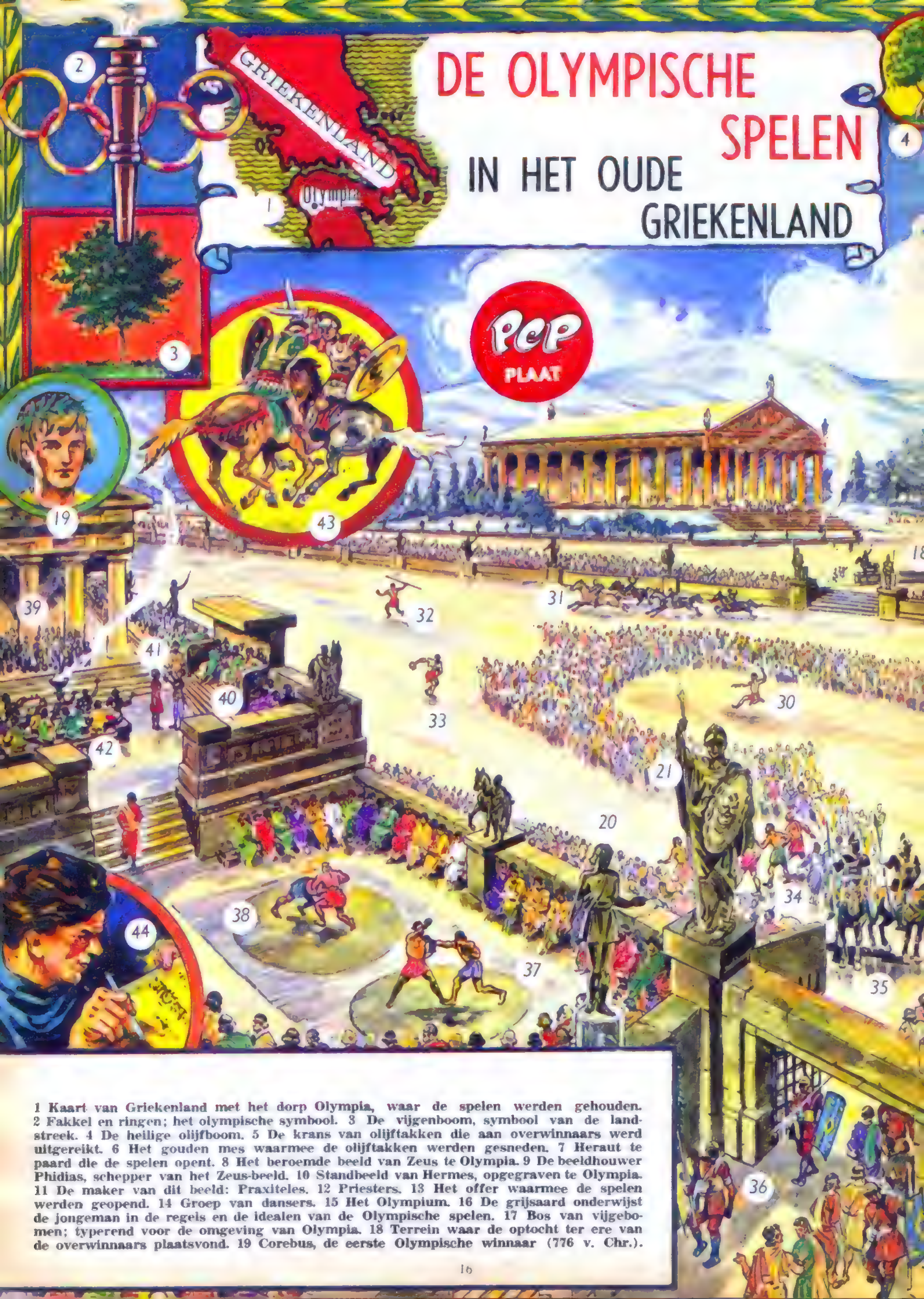
REBUS

Do cent en kam er = docentenkamer.

KRUISWOORDSTER

1—4 bank
1—5 brak
2—3 karn
2—6 knal
4—5 kaak
6—3 laan

1 Kaart van Griekenland met het dorp Olympia, waar de spelen werden gehouden. 2 Fakkel en ringen; het olympische symbool. 3 De vijgenboom, symbool van de landstreek. 4 De heilige olijfboom. 5 De krans van olijftakken die aan overwinnaars werd uitgereikt. 6 Het gouden mes waarmee de olijftakken werden gesneden. 7 Heraut te paard die de spelen opent. 8 Het beroemde beeld van Zeus te Olympia. 9 De beeldhouwer Phidias, schepper van het Zeus-beeld. 10 Standbeeld van Hermes, opgegraven te Olympia. 11 De maker van dit beeld: Praxiteles. 12 Priesters. 13 Het offer waarmee de spelen werden geopend. 14 Groep van dansers. 15 Het Olympium. 16 De grijsaard onderwijst de jongeman in de regels en de idealen van de Olympische spelen. 17 Bos van vijgebomen; typerend voor de omgeving van Olympia. 18 Terrein waar de optocht ter ere van de overwinnaars plaatsvond. 19 Corebus, de eerste Olympische winnaar (776 v. Chr.).

20 Na de spelen werd in het stadion een standbeeld van de overwinnaar opgericht. Er werden meer dan 3000 van zulke beelden geplaatst. 21 Beeld van Pallas Athene. 22 Groep van dichters en musici. 23 Schrijvers maken aantekeningen tijdens de wedstrijden. 24 De scheidsrechters. 25 Tweegevecht met zwaard en schild. 26 Het paardenrennen met tweespan. 27 Een renwagen, bespannen met vier paarden. 28 Eindpunt van de marathonloop (40.195 m). 29 Ringwerpen. 30 Verspringen. 31 Paardenrennen. 32 Speerwerpen. 33 Discuswerpen. 34 Start van de korte-afstandloop. 35 Bereden wachters. 36 Poortwachters. 37 Boksen. 38 Worstelen. 39 Het koor dat de overwinnaar toezong. 40 Schrijvers en scheidsrechters. 41 Uitreiking van de olijfkrans. 42 Feestmaal ter ere van de overwinnaar. 43 Gewapend tweegevecht te paard. 44 Namen van overwinnaars werden in steen gegrift. 45 Offertafel met olijfkransen.

MINAMOTO
DE JAPANSE RALANO
SCENARIO: YVES DUVAL
TEKENINGEN: J.L. FERNAN

IN HET JAAR 1166, ERGENS IN DE UITGESTREKTE WOUDEN VAN JAPAN, IN DE OMGEVING VAN KIOTO...

WAAROM SLEEP JE DAT ZWAARD TOCH ALTIJD MEE? IS DAT NIET VEEL TE ZWAAR VOOR JOU?
MAAR IK MOET U TOCH VERDEDIGEN, MOEDER!

KIJK, MINAMOTO! BEHALVE DAT ZE JE VADER VERMOORD HEBBEN, STEKEN ZE OOK NOG ONS HUIS IN BRAND.. HET IS VERSCHRIKKELIJK!
ALS IK GROOT BEN... ZAL IK WRAAK NEMEN!

INTUSSEN IN DE STAD KIOTO...
BEN JE TEVREDEN, KIJOMORI?
NU HIJ DOOD IS, BEN IK, NA DE KEIZER DE BELANGRIJKSTE MAN!

WAT DOEN WE MET ZIJN VROUW EN KIND?
WIJ HEBBEN HUN SPOREN GEVONDEN IN DE SNEEUW... ZIJ ZIJN GEVLUCHT!

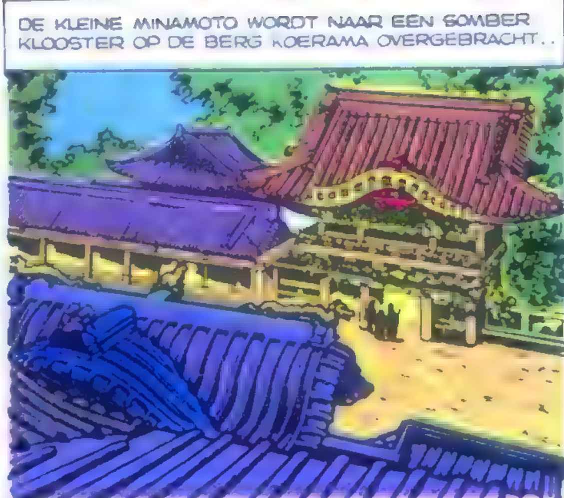

IK WIL DAT ZE GEVONDEN WORDEN! EN IK ZAL NIET RUSTEN VOOR ZIJ OOK DOOD ZIJN!

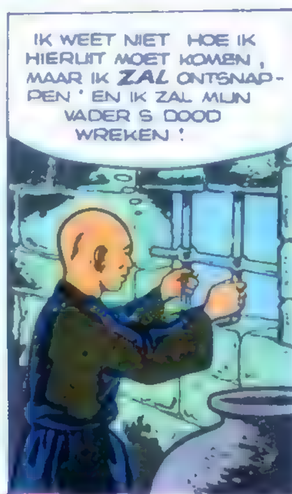
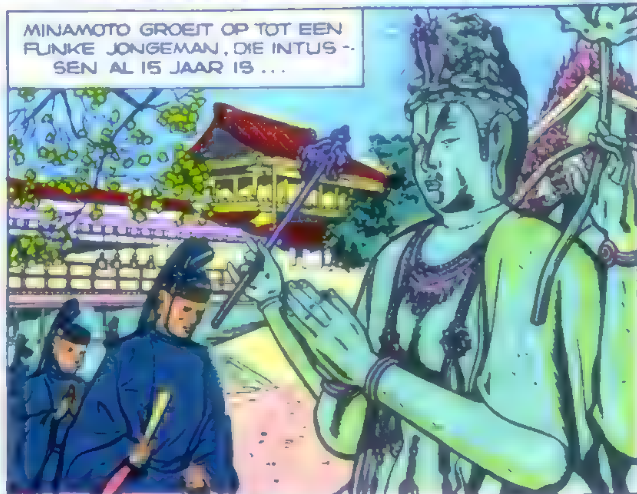
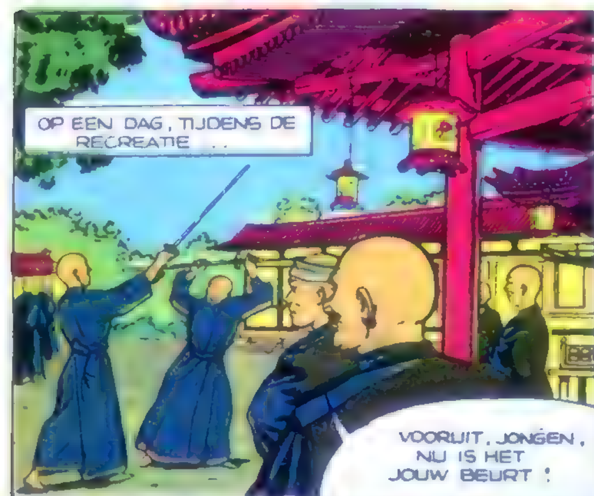
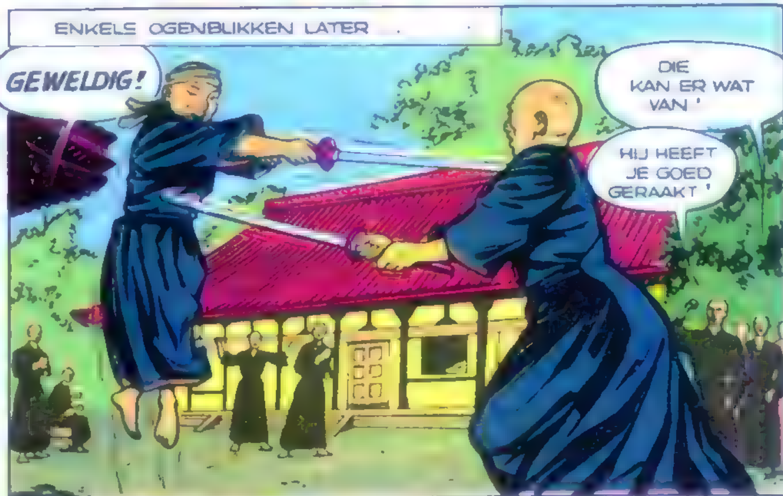

INTUSSEN KOMEN DE TWEE VLUCHTELINGEN AAN IN EEN DORPJE, UITGEPUT DOOR HONGER EN VERMOEIDHEID...

BEN JIJ NIET DE VROUW VAN DE VROEGERE MINISTER?
KOM MEE, JULLIE!

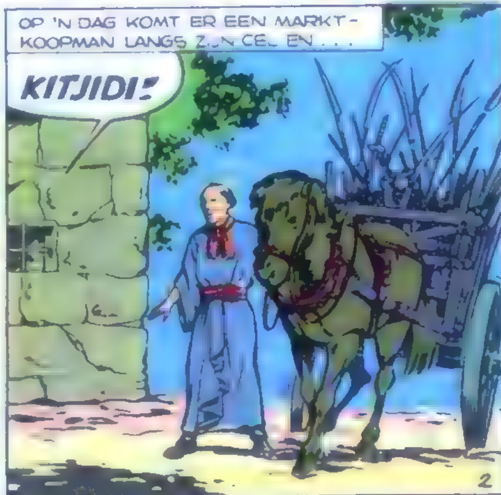

BEIDE GEVANGENEN WORDEN VOOR DE KEIZER GELEID...
OH, KEIZER... IK RAAD U AAN DE VROUW EN DE ZOON VAN UW ONTROUWE MINISTER TER DOOD TE VEROORDELEN!

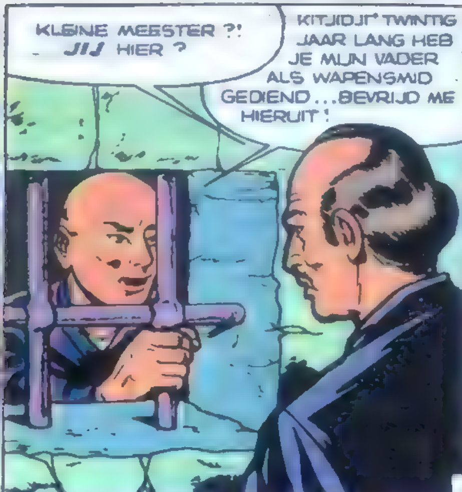

IK VREES DE DOOD NIET ! MAAR DIE MAN LIEGT ! MIJN VADER HEEFT U STEEDS TROUW GEDIEND... DIE MAN LIET HEM VERMOORDEN, OM ZIJN PLAATS IN TE KUNNEN NEMEN !
ZWIJG JIJ! ADDERGEBROED !

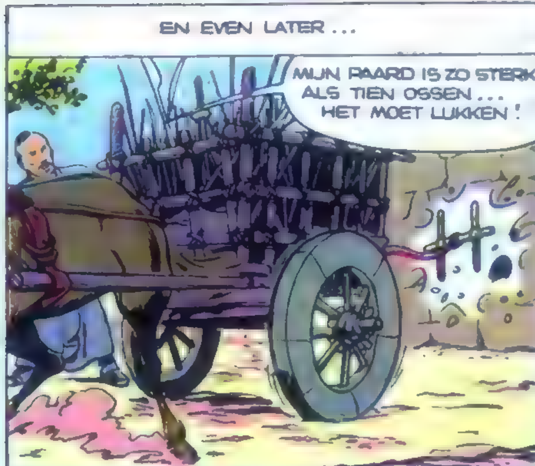
IK BEVEEL DAT ZIJ BEIDEN LEVENSLANG IN EEN KLOOSTER OPGESLOTEN ZULLEN WORDEN.

DE KLEINE MINAMOTO WORDT NAAR EEN SOMBER KLOOSTER OP DE BERG KOERAMA OVERGEBRACHT...

MAANDEN GAAN VOORBIJ...
ZE WILLEN EEN MONNIK VAN ME MAKEN... MAAR IK WIL NIET !

IK WEET NIET HOE IK HIERUIT MOET KOMEN, MAAR IK ZAL ONTSNAPPEN ! EN IK ZAL MIJN VADER S DOOD WREKEN !

MINAMOTO GROEIT OP TOT EEN FLINKE JONGEMAN, DIE INTUSSEN AL 15 JAAR IS...

OP EEN DAG, TIJDENS DE RECREATIE...
VOORUIT, JONGEN, NU IS HET JOUW BEURT !

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
GEWELDIG!
DIE KAN ER WAT VAN !
HIJ HEEFT JE GOED GERAAKT !

ALS HET SPEL IS AFGELOPEN...
IK BEN VROEGER SAMOERAI GEWEEST... IK WEET WAT VECHTEN IS ! MAAR JIJ OOK !
ZOUDT U MIJ LES WILLEN GEVEN ?

TWEE JAAR LATER, DANKZIJ DE BEKWAME LEIDING VAN DE SAMOERAI, IS MINAMOTO EEN STERKE JONGE KRIJGER GEWORDEN...

OP 'N DAG KOMT ER EEN MARKTKOOPMAN LANGS ZIJN CEL EN...
KITJIDI!

KLEINE MEESTER ?! JIJ HIER ?
KITJIDJI' TWINTIG JAAR LANG HEB JE MIJN VADER ALS WAPENSMID GEDIEND ... BEVRIJD ME HIERUIT !

EN EVEN LATER ...
MIJN PAARD IS ZO STERK ALS TIEN OSSEN ... HET MOET LUKKEN !

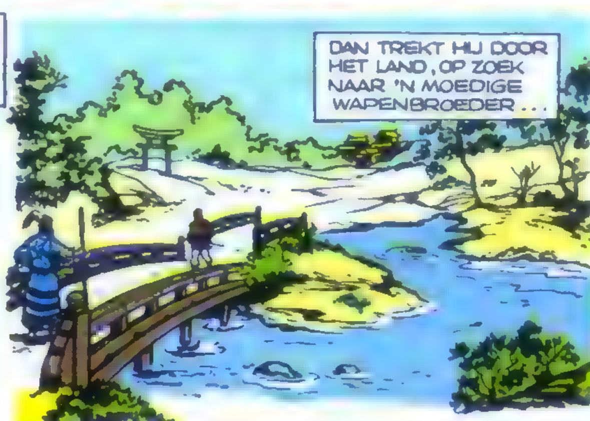

RIJD MET MIJ MEE ! IK VERBERG JE OP MIJN WAGEN .

'S AVONDS , AAN DE STADSPOORT VAN KIOTO ...
NEEM DEZE ZWAARDEN VAN MIJ AAN , KLEI - NE MEESTER ..
DANKJEWEL , KITJIDJI , IK ZAL NOOIT VERGETEN , WAT JIJ VOOR ME GEDAAN HEBT .

EEN PAAR DAGEN LATER IS MINAMO - TO VLAKBIJ HET PA - LEIS VAN MINISTER KIJOMORI ...

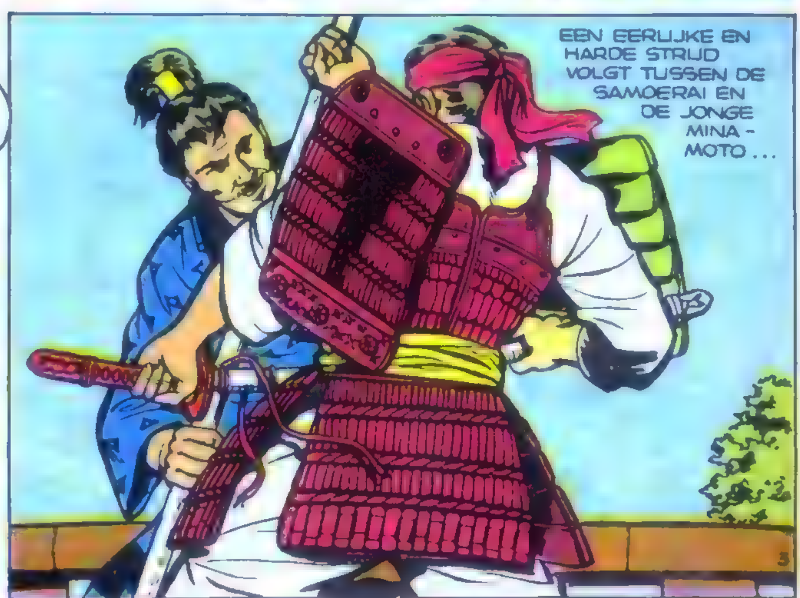

DIE KEREL IS STEENRIJK VAN HET GELD UIT DE SCHATKIST ! EN DAAROM LAAT HIJ ZIJN HUIS GOED BEWAKEN ! DIT KAN IK NOOIT ALLEEN OPKNAPPEN ...

MINAMOTO VERKOOPT EEN VAN ZIJN ZWAARDEN EN VAN DE OPBRENGST SCHAFT HIJ ZICH EEN COMPLETE WAPENUITRUSTING AAN ...

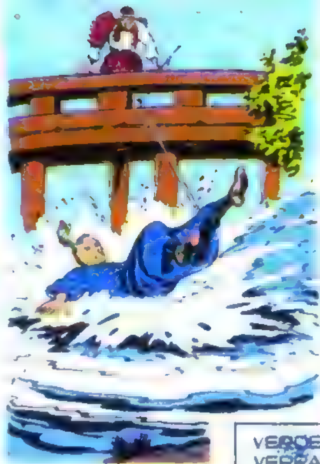

DAN TREKT HIJ DOOR HET LAND , OP ZOEK NAAR 'N MOEDIGE WAPENBROEDER ...

DAG SAMOERAI ! WAAROM KIJK JE ME ZO UITDAGEND AAN ?
IK ZOEK EEN MEESTER , MAAR IK ZAL SLECHTS HEM DIENEN , DIE MIJ IN EEN EER - LIJK GEVECHT KAN OVER - WINNEN !

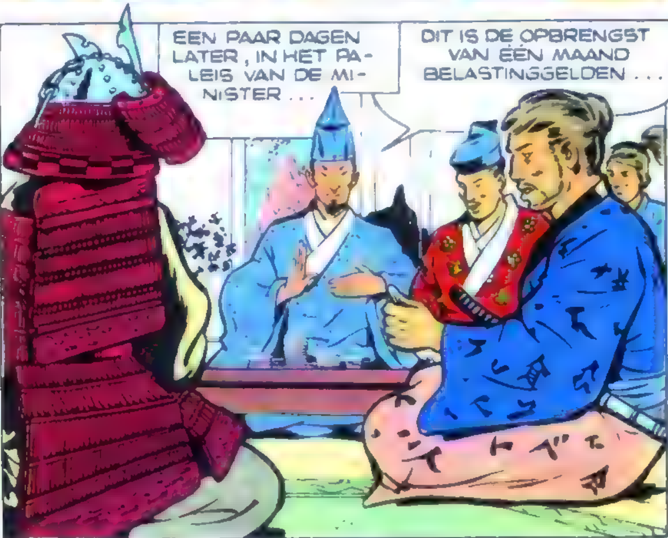

ZULLEN WE HET EENS PROBEREN ?
WEET WEL WAAR JE AAN BEGINT , JONGE - MAN !

EEN EERLIJKE EN HARDE STRIJD VOLGT TUSSEN DE SAMOERAI EN DE JONGE MINA - MOTO ...

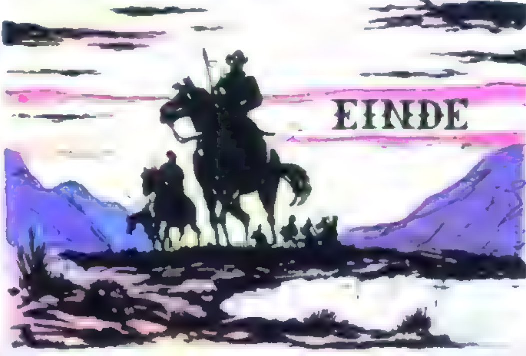
© 1965 Editions Lombard

DE LEGENDE VERHAALT VERDER DAT MINAMOTO IN MANOSJOERIJE EEN KONINKRIJK STICHTTE EN REGEERDE ONDER DE NAAM DJENGIS KHAN. ZIJN AFSTAMMELINGEN HEERSTEN GEDURENDE VELE EEUWEN OVER CHINA...

Arendsoog en Witte Veder stellen een onderzoek in naar de raadselachtige verdwijning van Jef Hunting en ontdekken dat hij het gemunt moet hebben op de boerderij van Tom Landoon. Jim, een jonge cowboy die op de ranch van de schurken werkt, heeft Arendsoog zijn hulp toegezegd en probeert zoveel mogelijk aan de weet te komen. Hierbij wordt hij betrapt....

Arendsoog en

„GA zitten!" blafte Turming nadat hij de deur van de werkkamer gesloten had. Jim gehoorzaamde braaf. Hij keek naar de brede rug van zijn baas. Turming staarde door het raam naar buiten en scheen zich de aanwezigheid van zijn staljongen niet meer bewust te zijn. Jim piekerde zich intussen gaar om een uitweg te vinden. Het was duidelijk dat de baas niet geloofde in het smoesje dat hij verzonnen had. Wat zou Turming doen? Denk je eens in dat hij hem zou vasthouden...! In dat geval zou Jim zijn afspraak met Arendsoog niet kunnen nakomen. Nee, hij moest Turming een andere reden opgeven om zijn aanwezigheid in de woonkamer te verklaren. En ineens kreeg hij een schitterend idee...! Hij wist tevoren wat de gevolgen zouden zijn als hij het Turming vertelde. De baas zou hem van de ranch schoppen. Maar dat kon hem niets schelen. Hij was immers toch al van plan ervandoor te gaan...

Turming draaide zich om bij het raam. Gedurende twintig lange seconden keek hij Jim onderzoekend aan. De jongen werd er zenuwachtig van en begon te draaien op zijn stoel.

„En nu de waarheid, son!" zei Turming zacht terwijl hij langzaam naderbij kwam.

„Ik... ik heb de waarheid verteld..." stamelde Jim, die voelde dat hij rood werd.

„Meen je nu werkelijk dat ik dat geloof? Je wilde Buff vragen of je zijn paard moest ontzadelen, hè..."

„Ja baas..."

Turming deed nog twee stappen naar voren en gaf hem een draai om zijn oren. De klap kwam zo hard aan, dat Jim een ogenblik niets meer hoorde. De tranen schoten hem in de ogen.

„En nu voor de laatste maal," commandeerde Turming dreigend. „Wat spookte je uit in de woonkamer?"

Jim draaide op zijn stoel heen en weer. Een volleerd toneelspeler zou het hem niet hebben kunnen verbeteren.

„Nou...!?"

„Ik... eh... ik zou vanavond naar Hammerston gaan... en... en... ik had geen geld meer..."

„Wat!!!" brulde Turming. Hij kruiste de handen voor de borst en keek Jim van onder zijn borstelige wenkbrauwen aan. „Dat ben je dus, hè... Een doodgewone kleine dief..."

Zijn rechterarm haalde nogmaals uit, maar deze keer kon Jim de klap ontwijken door snel op te springen.

„Ik zal het niet meer doen, baas," haastte hij zich.

„Eruit!" gilde Turming, wiens woede zich mengde met ergernis omdat hij misgeslagen had. „Eruit! En kom nooit meer onder mijn ogen..."

Jim dook langs de baas en sprintte naar de deur.

„Als ik je nog één keer in de buurt van de ranch zie, stuur ik de honden op je af," brulde Turming hem na.

Jim zag dat Turming aanstalten maakte om hem achterna te komen, en hij begreep dat hij er nu beter vandoor kon gaan. „Ik zal nog weleens aan jullie denken, hoor," zei hij. Toen liep hij snel het erf af.

„Daar ben ik goed afgekomen," mompelde hij in zichzelf, terwijl hij de ranch steeds verder achter zich liet. „Ik had er graag een

Witte Veder

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE HANS KRESSE

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

draai om mijn oren voor over." Hij keek naar de zon, die allang weer op de terugweg was naar de horizon. Over een goed uur zou hij ondergaan en dan moest hij zorgen dat hij bij het groepje bomen was.
Na een half uurtje doelloos rondgezworven te hebben, keerde hij op zijn schreden terug. Hij zorgde er wel voor dat men hem vanuit de ranch niet kon zien toen hij naar het bosje liep. Hij kroop tussen de struiken door en maakte het zich gemakkelijk aan de voet van de boom waarin Arendsoog de vorige avond had gezeten. Hij moest nog ongeveer een half uur wachten, schatte hij. Af en toe drong er een geluid vanaf de ranch tot hem door. Minutenlang keek hij naar een paar kleine mieren die een dode kever versleepten. Het was warm, vond hij. En vóór er een kwartier verstreken was, was Jim in slaap gesukkeld.

In een flinke galop was Arendsoog teruggereden naar de plaats waar Witte Veder op hem wachtte. In het kort vertelde hij wat hij van de herbergier had gehoord. „Het zou een motief kunnen zijn, boy," besloot hij. „Jef Hunting is dood en Tom Landoon verkoopt de Silver-ranch. En dan, als de hele overeenkomst achter de rug is, komt Jef weer te voorschijn en eist de ranch op. Tom Landoon zou een hele goede advocaat moeten hebben... Het is immers niet te bewijzen dat Jef Hunting met voorbedachte rade handelde. Het is niet verboden om ergens aan een waterkant een zadel, kleren, wapens of wat dan ook achter te laten! Bewijs maar eens dat Hunting dit deed om Landoon in de waan te brengen dat hij niet meer leefde..."
„Dat zullen zijn zeer erg veel moeilijk," meende ook Witte Veder.
„Tja, het klinkt vreemd, maar soms beschermt de wet de verkeerde partij."
„Maar Tom Landoon willen verkopen ranch?" werd Witte Veder zakelijk.
Arendsoog haalde de schouders op. „Dat is het vreemde in de hele geschiedenis. Alles klopt nu precies, de stukjes passen in elkaar en we hebben een motief gevonden... Maar... het schijnt dat Tom Landoon de ranch helemaal niet wil verkopen! Hij heeft er geen enkele reden voor. De zaken gaan goed en hij heeft twee zoons, die straks het beheer over de ranch zullen overnemen...!"
„Dat eeuwige „als"..." bromde Arendsoog ontevreden. „Als Tom Landoon in het verleden al eens heeft laten doorschemeren dat hij de ranch wil verkopen, dan kan dit alles in elkaar gezet zijn om hem in een valstrik te lokken... Als... Maar Tom wil helemaal niet..." Hij onderbrak zichzelf en wuifde ongeduldig met de handen. „Ik moet er voorlopig maar niet over piekeren. Laten we eerst maar eens horen of Jim ons iets bijzonders te vertellen heeft."
„Jij moeten eten?" vroeg Witte Veder.
„Eerlijk gezegd rammel ik," bekende Arendsoog, die al een paar maal verlangend had gekeken naar de konijnebout die boven de vlammen hing.
Witte Veder sneed een stuk vlees voor zijn vriend af en een half uur lang hadden zij alleen nog aandacht voor het konijneboutje. Toen stond Arendsoog op en floot Lightfeet.
„Op naar de Turming-ranch, boy," zei hij, terwijl hij zijn paard zadelde.

Jim schrok wakker toen er een hand op zijn schouder werd gelegd. Hij schoot overeind en staarde in het gezicht van Arendsoog.
„Ppff... Ik schrok me dood," mompelde hij. „Ik dacht dat het Turming was."
Jim deed een zo getrouw mogelijk verslag van het gesprek tussen Buff en Turming. Toen hij zweeg, floot Arendsoog verbaasd tussen de tanden.
„Weer een stukje van de legpuzzel," mompelde hij. „Een stukje waarop weer de naam Landoon staat..." Hij keek Witte Veder aan en de Indiaan knikte nauwelijks merkbaar.
„Waarom zegt u „wéér"?" vroeg Jim nieuwsgierig.
„O.K. Jim, jij hebt ons een heleboel wijzer gemaakt. Nu zal ik jou iets vertellen." En op zijn beurt vatte Arendsoog de gebeurtenissen van die dag samen.
„Allemachtig!" stamelde Jim toen de cowboy zweeg. „Het is ze dus om de ranch te doen!?"
„Daar twijfel ik nu niet meer aan," antwoordde Arendsoog.
„Maar waarom denken Jef en de andere schurken dat Tom Landoon de ranch wil verkopen?"
„Dat was het grote vraagteken dat overbleef," antwoordde Arendsoog. „Maar na hetgeen jij ons hebt verteld, is dat vraagteken een uitroepteken geworden! Ik veronderstel... dat Tom Landoon gedwòngen zal worden zijn ranch te verkopen..."
„Gedwongen zal worden?!" riep Jim verbaasd uit.
Arendsoog knikte slechts. „Jij hebt zeker geen paard, hè?" vroeg hij plotseling.
Jim, die nog steeds niet van zijn verbazing was bekomen, schudde het hoofd.
„Kruip dan maar bij mij achterop het zadel. We gaan naar Hammerston... Ik zou niet graag willen missen wat daar vanavond gaat gebeuren..."

Het was nog vroeg in de avond toen zij de stad binnenreden. De meeste inwoners zaten kennelijk nog aan tafel, want het was vrij rustig in de straten. Arendsoog reed regelrecht naar de herberg „Troef Aas". Hij steeg af en liep naar de klapdeurtjes. Zes mannen stonden aan de bar en waren in een diep gesprek gewisseld. Geen van de mannen voldeed aan de beschrijving die Jim van Leffy, Honder en Roasting gegeven had. Arendsoog duwde de deurtjes open en stapte naar binnen. De herbergier herkende hem onmiddellijk, kwam achter de tapkast vandaan en liep hem tegemoet.
„Is er iets?" vroeg hij fluisterend.
Arendsoog wierp een blik op de mannen aan de bar. „Niets bijzonders... tot nu toe! Ik denk echter dat er vanavond iets gaat gebeuren. Maar daar wilde ik het niet over hebben... Er is iets anders..."
„Zeg het gerust als ik je ergens mee kan helpen."
„Ik heb een jongen bij me. Een opgeschoten knaap van een jaar of zestien. Ik wilde een kamer voor hem bespreken en vragen of je een oogje op hem wilt houden..."
„Komt in orde! Laat hem maar achterom naar de keuken gaan. Jongens van zijn leeftijd horen nog niet in een herberg."
Arendsoog bedankte de man en haastte zich naar buiten. „Ik heb hier een kamer voor je besproken, Jim," zei hij, terwijl hij de jongen uit het zadel hielp.
Jim protesteerde. „Juist nu het spannend gaat worden, mag ik er niet bij zijn..."
„En dat is maar goed ook," antwoordde Arendsoog. „Je bent nog veel te jong. Als je om de herberg heen loopt, kom je vanzelf bij de keukendeur. De herbergier wacht daar op je..." Hij keek Jim even aan. „Beloof me dat je op je kamer blijft en wacht tot wij terugkomen?"
„O.K.!" antwoordde Jim zuchtend en mopperend liep hij het smalle steegje naast de herberg in.

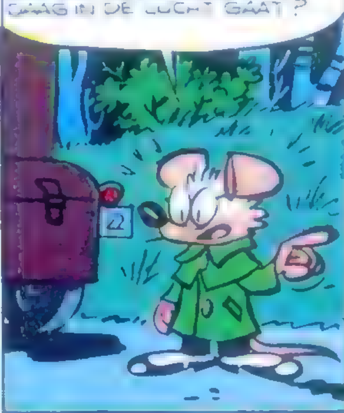
Op zijn gemak slenterde Arendsoog door de stad. Van Buff, Honder en Roasting was geen spoor te bekennen, maar in een saloon in de hoofdstraat had hij een man gezien die heel goed Leffy kon zijn.
„Ik ben benieuwd," mompelde Arendsoog in zichzelf. „Er is volgens Jim maar één Bank in Hammerston en daar moet het gaan gebeuren... Het zal nu bijna middernacht zijn..."
Door een smalle zijstraat wandelde hij naar het kleine pleintje aan het begin van de hoofdstraat, waaraan de Bank was gelegen. Achter een lage houten schutting, recht tegenover het gebouw, wachtte Witte Veder op hem.
„Iets bijzonders?" vroeg Arendsoog fluisterend.
„Drie mannen klimmen over dak en dringen in Bank door dakluik," rapporteerde de Indiaan.
„Bankroof dus..." mompelde Arendsoog. „Drie inbrekers bevinden zich in de Bank en de zoon van Landoon kan ieder ogenblik hier langs komen. Ik ben benieuwd wat er gaat gebeuren..."
Hij zweeg plotseling.
Door de hoofdstraat kwam een ruiter aanrijden...

WORDT VERVOLGD

ZIZANION

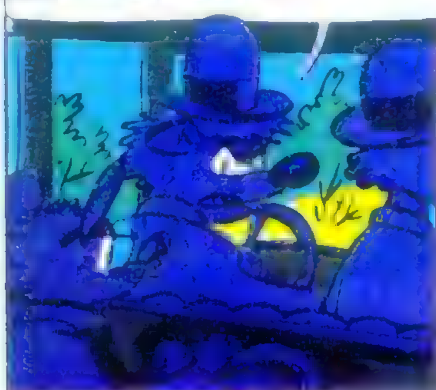
door:
Raymond Macherot

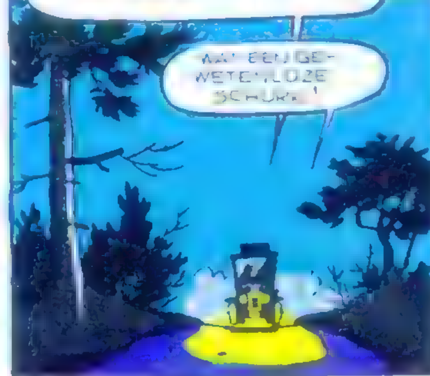

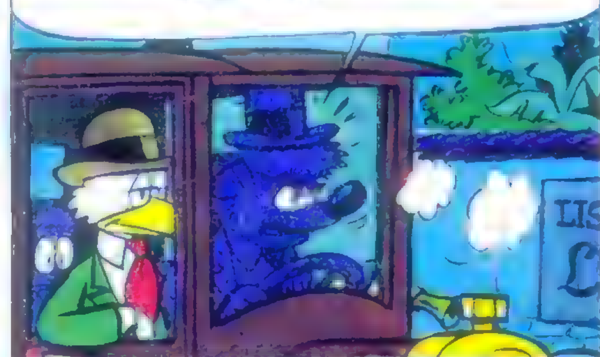

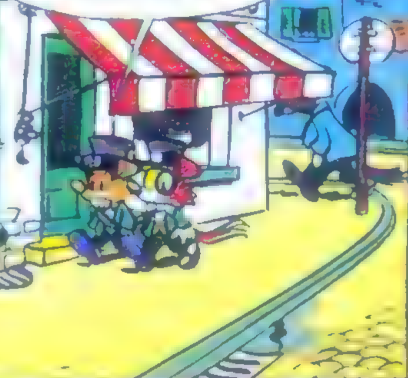

DE VERSCHRIKKELIJKE

Koning Mitro vlucht naar kasteel [illegible] uit vrees voor een aanslag op zijn leven

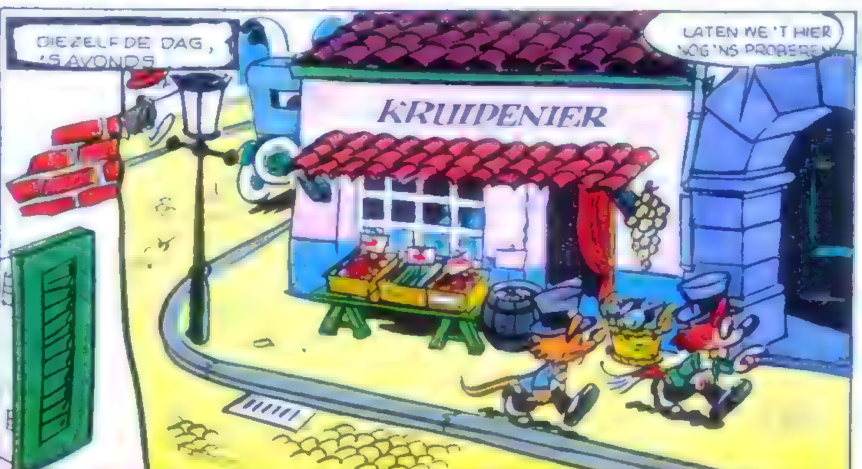

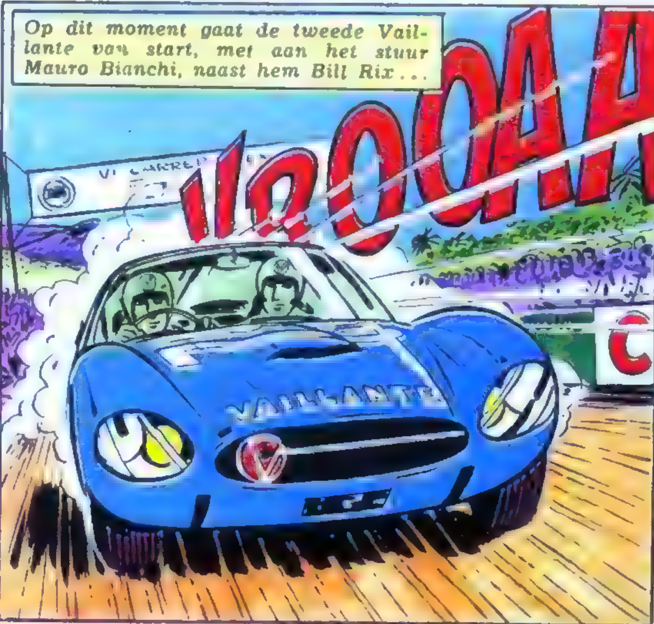

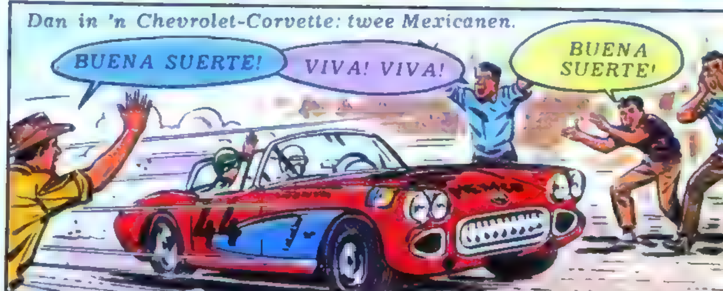

HET VERRAAD VAI

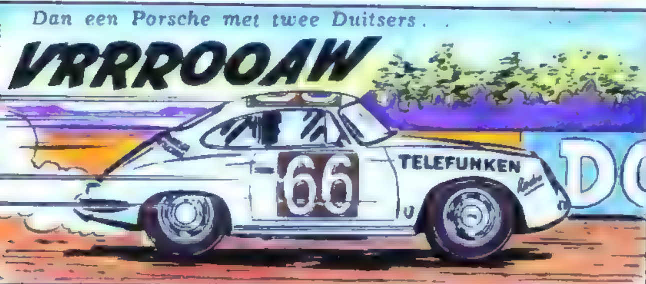
De ploeg van Vaillant neemt deel aan de Panamerican, tot grote woede van de Amerikanen.

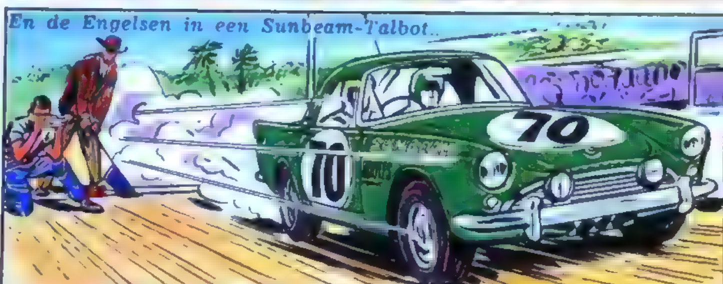

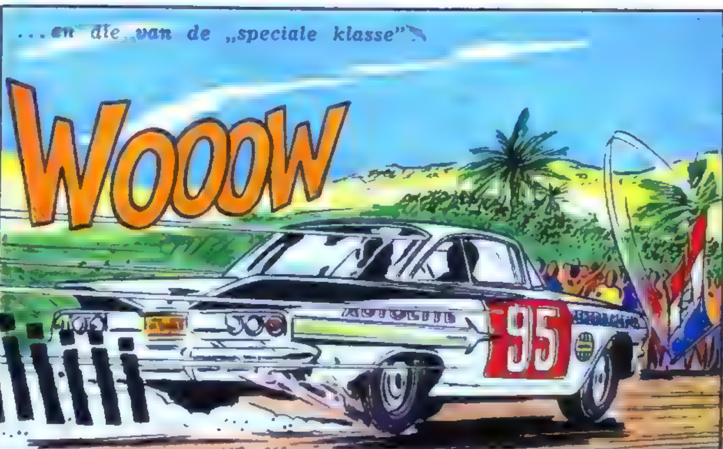

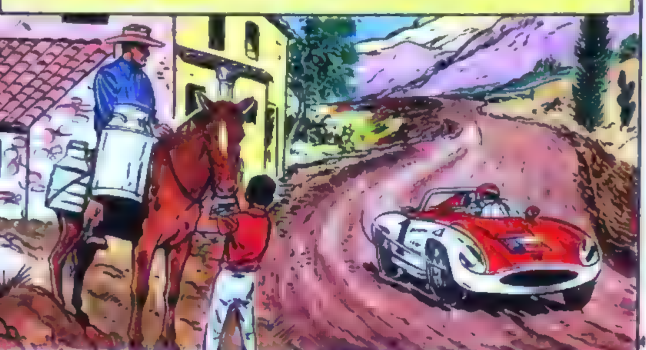

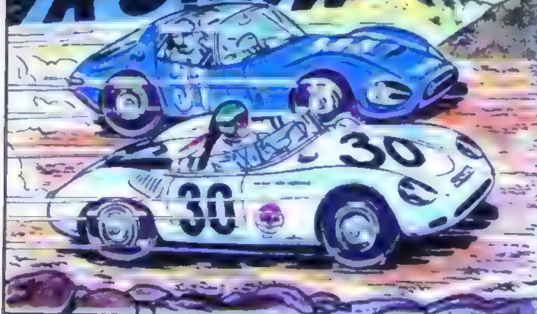

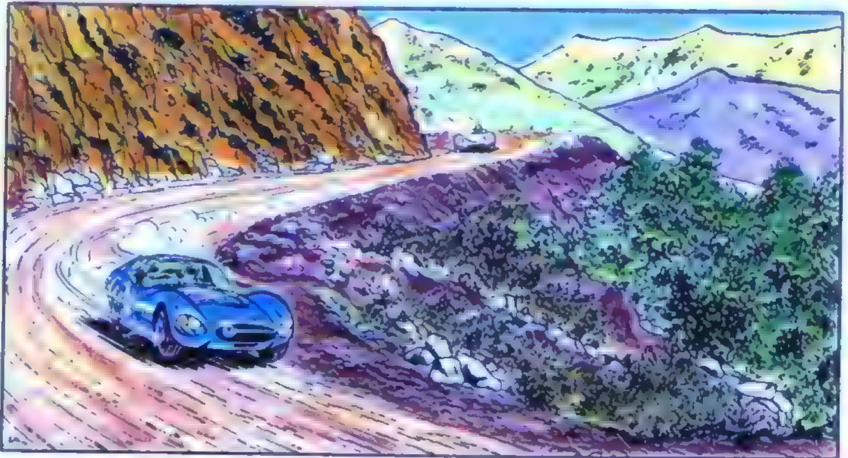

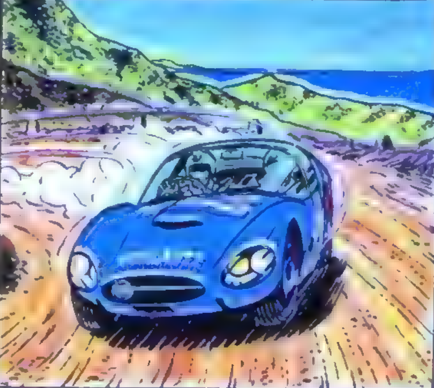

STEVE WARSON

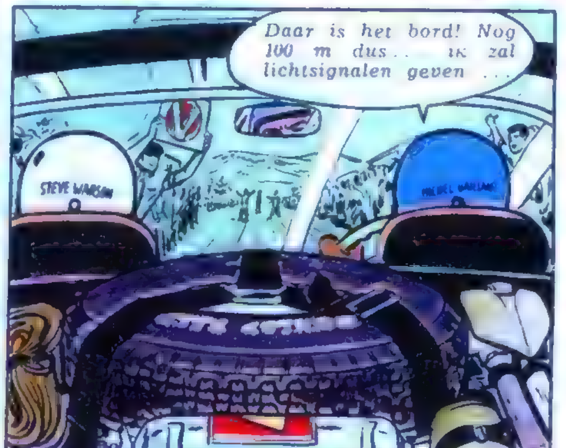

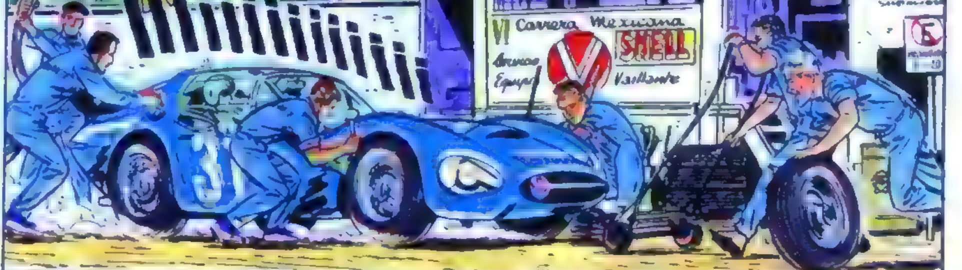

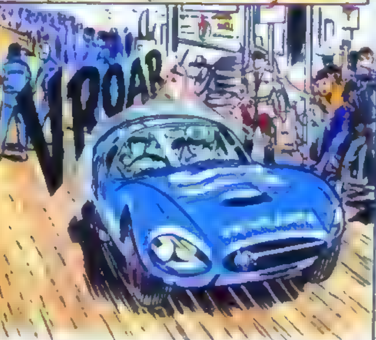

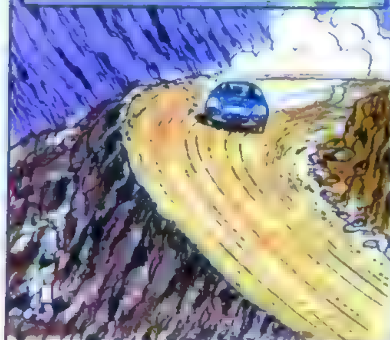

© 1965 Editions Lombard

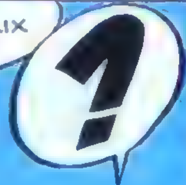

WORDT VERVOLGD

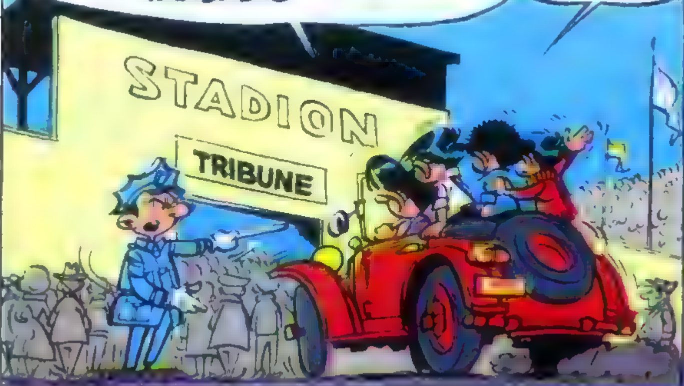
Ton en Tineke

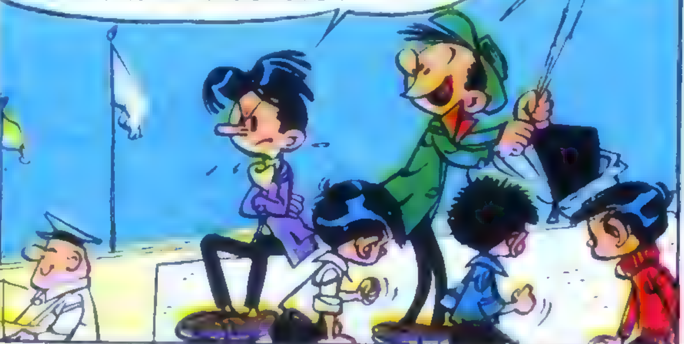

© 1965 Editions Lombard

BAAS BOVEN BAAS

DOOR HUGO HOOFTMAN

Op 23 maart 1911 steeg van het vliegveldje bij Douai een Breguet Br. 2 tweedekkertje op waarvan in het nauwe open rompje maar liefst tien passagiers waren samengeperst. Dat was voor die tijd iets geweldigs. Tien passagiers tegelijk de lucht in. Een wereldrecord! Het tweedekkertje bleef wel 10 minuten in de lucht en haalde een snelheid van 100 km per uur. De tien passagiers bibberden van de kou, want de propellerwind joeg als een storm langs de verkleumde gezichten. Maar het bewijs was geleverd dat de „lucht-tramdienst" mogelijkheden bezat en een krant schreef in die dagen: „Wie weet of men niet binnen enige jaren een heelen trein boven onze hoofden door het luchtruim hoort snorren. De 20e eeuw brengt wonderen!" De man die dat zinnetje geschreven heeft, moet wel een vooruitziende blik hebben gehad. Nu, 54 jaren later, snorren door het Franse luchtruim de door diezelfde Breguet gebouwde viermotorige „Deux Ponts"-luchtreuzen, die op hun twee dekken boven elkaar 130 passagiers kunnen meenemen. De Air France gebruikt deze luchtreuzen bovendien voor vrachtvervoer, waarbij de nodige auto's van onder de staart via een loopplank zó het reusachtige vliegtuig kunnen binnenrijden. De Franse luchtmacht heeft enkele militaire uitvoeringen van de Deux Ponts in gebruik als militair transportvliegtuig, en uit deze toestellen rollen de tanks en pantserwagens alsof het niets is. De Franse luchtmacht spreekt niet van de „Deux Ponts", maar van de „Sahara". Geweldige vliegtuigen zijn het, die bewijzen dat het droombeeld van de „vliegende trein" werkelijkheid is geworden. In Amerika wordt al gewerkt aan nieuwe militaire transportvliegtuigen die wel 700 passagiers tegelijk zullen kunnen gaan vervoeren; de Russen doen hetzelfde. Want ook al vinden we die reuzevliegtuigen van vandaag al geweldig als we ze vergelijken met toestellen als de Breguet Br. 2, over 50 jaar zullen de mensen waarschijnlijk opnieuw glimlachen als ze lezen hoe opgetogen we nú zijn over machines als de Deux Ponts en de Sahara. De vliegtuigen worden nog voortdurend groter en groter. Een eind aan die ontwikkeling is nog niet in zicht. Nog lang niet!

Zelfs tanks neemt deze „Deux Ponts" in zijn binnenste op. Tanks en auto's en 130 passagiers. Maar de firma Breguet was in 1911 veel trotser op 't tweedekkertje dat 10 passagiers kon vervoeren!

een avontuur van
MICK TANGY

DE VERLOREN

UITERST NAUWKEURIG MANOEUVREERT MICK HET GEHAVENDE TOESTEL TUSSEN DE NAUWE DOORGANG DIE NAAR HET BEVROREN MEER LEIDT...

DONDERS! OP EEN STRIJKIJZER LANDEN IS NIET MOEILIJKER! ALS M'N KIST MAAR NIET BREEKT ALS IK DE LUCHTREMMEN GEBRUIK!!!

QR-34

OEF! KLAAR IS KEES! HET TOESTEL TRILT VERSCHRIKKELIJK. MAAR WE VALLEN NIET IN DIGGELEN...

WONDER BOVEN WONDER SLAAGT MICK TANGY ERIN, ZIJN TOESTEL KRONKELEND, STAMPEND, ROLLEND EN SLIPPEND BOVEN HET IJS TE KRIJGEN...

OPGELET, LAVERDURE! DAAR GAAN WE! HOU JE VAST!

UIT ALLE MACHT PROBEERT MICK SNELHEID TE MINDEREN. HET TOESTEL HEEFT NOG NET GENOEG DRAAGKRACHT ALS HET ENKELE METERS BOVEN HET BEVROREN MEER VLIEGT. MICK MAAKT ZICH KLAAR VOOR DE NOODLANDING. HIJ TREKT AAN DE STUURKNUPPEL OM DE T-33 PLAT OP Z'N BUIK OP 'T GLADDE IJS TE ZETTEN.

QR-34

WE HALEN HET!! GERED!!!

MICK! HET STAARTVLAK! HET BREEKT!!

LIEVE HELP! WE... WE.. SLIPPEN! DE KIST ZAL TEGEN DE ROTSEN SLAAN EN WE ZULLEN WORDEN VERPLETTERD!!!

LAVERDURE! SNEL!!! ALLES LOS EN NAAR BUITEN! HET IJS!!! HET BREEKT, HET SCHEURT OPEN!!

SNEL!! DE KIST ZINKT!!! NAAR BUITEN!!!

KRAAAK!

QR-34

NOG NET OP TIJD ZIJN DE BEIDE PILOTEN IN HET IJSKOUDE WATER GESPRONGEN... DE WRAKSTUKKEN VAN DE T-33 VERDWIJNEN AL IN 'T WATER..

DONDERS!

MICK!!! HE... HELP!!! KOUD... KOUD! IK VERDRINK!!!

RAKET

Bij de jacht op het onbekende vliegtuig raakt het toestel van Mick Tangy en Laverdure beschadigd. Hun schietstoelen werken niet en ze moeten proberen een noodlanding te maken.

© 1965 Dargaud

GERED? ZIJN MICK TANGY EN LAVERDURE WERKELIJK GERED?

Welke avonturen staan hun nog te wachten? Welke duizend-en-een gevaren moeten zij in het hart van het Atlasgebergte nog trotseren? Zullen zij veilig en wel de thuishaven bereiken? Zijn Saint-Hélier en Darnier werkelijk dood? Wat is er gebeurd met de verloren raket, de oorzaak van dit geheimzinnige avontuur...? Het antwoord op al deze vragen komt volgende week in PEP.

Pep

EDDY PIETERS GRAAFLAND